

2010/00038
Hof Leeuwarden

AWR 16

Nader onderzoek naar (verzorgde?) aangifte noodzakelijk

Toelichting staatssecretaris van 28 maart 2011 nr. DGB 2011-1303 n.a.v. uitspraak Hof Leeuwarden van 15 februari 2011 nr. 2010/00038

A dreef sinds 1983 een camping in de vorm van een eenmanszaak. In 2000 is de camping getaxeerd om inzicht te krijgen in de onderhandse verkoopwaarde. De waarde werd toen vastgesteld op circa € 200 000. A besluit in maart 2001 samen met haar dochter en schoonzoon tot het aangaan van een firma (vof). De camping wordt tegen de getaxeerde waarde in de firma ingebracht. In A's aangifte over 2001 wordt, gelet op het gemaakte voorbehoud stille reserves, geen overdrachtswinst aangegeven. Kort daarop wordt de camping verkocht voor ruim € 700 000. De vennoten hebben het verschil tussen hun aandeel in die opbrengst en de boekwaarde verantwoord in de aangiften over 2002. Daarbij is rekening gehouden met door A voorbehouden stille reserves.

Rechtbank

Voor de rechtbank was is geschil of A zich bij de inbreng in de vof inderdaad alle op dat moment in de onderneming aanwezige stille reserves en goodwill had voorbehouden. De rechtbank verwerpt standpunt van de inspecteur dat de in 2002 bij de overdracht van de camping gerealiseerde waarde ook al in 2001 in de onderneming aanwezig was. De conclusie is dat genoemde vraag bevestigend moet worden beantwoord. Het beroep van A is gegrond.

In hoger beroep voor het hof spitst het geschil zich toe op het antwoord op de vraag of A bij de inbreng in de firma bedoelde stakingswinst heeft genoten.

Hof

Anders dan de inspecteur heeft gesteld, moet hij er volgens het hof van op de hoogte zijn geweest dat A het campingbedrijf in 2001 heeft ingebracht in de vof en dat het bedrijf in 2002 is overgedragen voor € 703 360. Hij had de aangifte 2001 grondig moeten regelen. Er was immers geen aansluiting tussen de winst volgens de jaarstukken en die volgens de aangifte. Daarnaast strookte het invullen van vraag 3b van de aangifte niet met onder meer de overige gegevens uit de jaarstukken. De inspecteur was er daarnaast vóór het vaststellen van de aanslag van op de hoogte dat de onderneming was vervreemd en had daarom redenen om te onderzoeken of deze in 2002 gerealiseerde overdrachtssom wellicht in 2001 bij A tot een te belasten stakingswinst zou moeten leiden. Een dergelijk onderzoek deed hij wél bij de aanslagregeling 2002, maar toen had hij de aangifte over 2001 al afgedaan. Het hof concludeert dat de inspecteur niet over een nieuw feit beschikt. Verder wordt geoordeeld dat, tegenover de gemotiveerde weerspreking van A, de inspecteur niet aannemelijk maakt dat zij te kwader trouw was bij het indienen van de aangifte. De uitspraak van de rechtbank wordt bevestigd.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van cassatieberoep en geeft daarbij een toelichting.

Over het algemeen bestaat er geen onderzoeksplicht voor de inspecteur indien de aangifte een verzorgde indruk maakt en gedaan is door een gerenommeerd kantoor. In het onderhavige geval was een hokje ten onrechte niet ingevuld en week de aangegeven winst af van de winst uit de jaarstukken. Het is de vraag of hier gesproken kan worden van een verzorgde aangifte.

Hoewel de onderneming van belanghebbende in het onderhavige jaar deels was overgedragen aan haar dochter en schoonzoon, had belanghebbende geen stakingswinst aangegeven. Er bestond de niet-onwaarschijnlijke mogelijkheid dat belanghebbende zich de stille reserves bij de gedeeltelijke overdracht van de onderneming had voorbehouden. Op het moment van het regelen van de aanslag

was bekend dat de gehele onderneming een jaar later voor een aanzienlijk bedrag was verkocht. Ook had belanghebbende vóór het moment van het regelen van de aanslag het belastbare inkomen over het latere jaar van verkoop aan de inspecteur gemeld. Het bedrag van dat belastbare inkomen wees op een relatief laag bedrag aan overdrachtswinst (ongeveer een derde deel), hetgeen in strijd zou zijn met een voorbehoud van alle stille reserves in het onderhavige jaar. Mede gelet op de overige feiten en omstandigheden verwacht ik van het instellen van beroep in cassatie voor zover het gaat om het nieuwe feit uiteindelijk geen succes.

Voorts is het hof van oordeel dat de inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat belanghebbende te kwader trouw is geweest bij het indienen van de aangifte. Belanghebbende heeft in verband met de vorming van de vof de onderneming laten taxeren en is vervolgens in de vof-akte én bij het doen van aangifte van deze waarde uitgegaan. Het hof is kennelijk van oordeel dat belanghebbende ten aanzien van het in geschil zijnde feit de inspecteur niet opzettelijk de juiste inlichtingen heeft onthouden of opzettelijk onjuiste inlichtingen heeft verstrekt. 's Hofs oordeel berust op de aan dit College voorbehouden keuze en waardering van de bewijsmiddelen. Van het instellen van beroep in cassatie verwacht ik op dit punt eveneens geen succes.